

Greven af Baggården

Ansatte ved TCO. Fra venstre: Knud Ditlev Pedersen, Arne Pedersen, Johannes Ohlenslæger og Knud Rasmussen. Foto: Grindsted Arkivet.

Da Knud Ditlev Pedersen slog sig på Grindstedes skrå brædder

Det er fortællingen om en ældre, nobel gentleman med dyb respekt for klassiske traditioner og hang til lang overfrakke, jakkesæt, slips og den uundværlige mappe. En legendarisk skikkelse i fortidens gadebillede i Grindsted, der dagligt og med en vis forsigtighed trippede hen ad midtbyens fedtede fortov og overalt blev mødt med et fortroligt: Dav, Knud.

HISTORIE

Louis Bülow
forfatter og historiker, Aarhus
redaktion.grindsted@jv.dk

I vores dages moderne samfund med stress, jag og præstationskrav i selvsving haster travle borgere med ressourcer, netværk og fyldte kalendere forbi for at nå de sidste indkøb. De fleste har nok i sig selv og passer deres – kun få har tid til at stoppe op, lytte, snakke og give et lille smil.

Da kan det måske være en lise for sjælen at lade tanker og minder søge tilbage til en pæn, ældre herre engang i fordums dages Grindsted med nostalgi og romantik intakt. En nobel gentleman, der i ordenes allerbedste betydning skilte sig ud fra datidens ellers ferske artighed.

Ikke noget med blod striktrøje, åbentstående skjorte, moderigtige sko og prangen-

de guldlænke, men en folkekær skikkelse af den gamle skole som taget direkte ud af tv-serien *Matador*, hvor den stilige bankdirektør Hans Christian Varnæs residerede.

Socialt samfundssind

Ad åre skulle Knud Ditlev Pedersen – for ham var det – nærmest blive folkeeje i Grindsted og skrive sig ind i de lokalhistoriske annaler som *Greven af Baggården*. Den fornemme titel fik han tildelt ved en hyggelig komsammen med gode venner, og han har selv løftet sløret i et interview med *JydskeVestkysten*:

"Jeg kom til at præsentere mig som Greven af Baggården. De vidste, at jeg boede i en baggård, så de mente, at det var et passende navn. Da jeg fyldte 50, kom direktøren med et dokument, hvori han gav mig titlen Greven af Baggården, og denne har så fulgt mig siden."

Mange fra dengang fremhæver Knud Ditlev som indbegrebet af en hædersmand med hjerte, sjæl og socialt samfundssind med hele vejen. En festlig ildsjæl på fornavn

med Grindsted, på hat med de store og på *Jomfru Aalborg* (Aalborg Akvavit) og mørk gulddarbar med vennerne.

Og de var mange.

Blafrende Dannebrog og Rigsvåben

Knud Ditlev var om nogen vennernes ven, og storsind og generøsitet var en vedblivende inspiration for alle, der kendte ham. Altid stod han klar i kulissen til at træde til og gå gennem ild og vand for sine kære. Aldrig glemte han en fødselsdag, og for venner nær og fjern var det en unik oplevelse at modtage de kassettebånd med specielt optaget musik fra Studie 55 i Norregade, som han overbragte hver enkelt af dem.

Heller aldrig forsømte han at sende lykønskninger til nygifte i vennekredsen – ikke i form af kedelige standardtelegrammer men som elegante statstelegrammer på festblanket med blomster, blafrende Dannebrog og Rigsvåben.

Med livsglæde som nådegave var livet til for at leve her og nu – og ikke et spørgsmål

om hvordan, hvornår og i hvilken rækkefølge. Aldrig veg Knud Ditlev tilbage for at byde livet op til dans og forvandle selv tunge dansetrin til en forrygende vals.

Jomfru Aalborg

Som da han med et lunt glimt i øjet foreslog, at et omdiskuteret kunstværk på Torvet i Grindsted skulle skiftes ud med en nogen kvinde med et liffligt glas med gyldne dråber i hånden. Som han sagde: *Så længe, man kan kysse Jomfru Aalborg, skal man ikke være ked af det.*

Eller da han ved et uheld engang blev låst inde på Restaurant Lygtens øl- og spirituslæger sammen med sin elskede Jomfru Aalborg. Hvad der videre skete, har Knud med et smil på læben ladet fortone hen i det uvisse.

Engang efter et festligt lag hos gode venner i Grindsted – lettere selskabeligt overrislet – følte han sig overbevist om, at skurken bag den famøse situation var familiefaderens fristende romfromage og ikke de

“SÅ LÆNGE,
MAN KAN
KYSSE JOMFRU
AALBORG, SKAL
MAN IKKE VÆRE
KED AF DET.

KNUD DITLEV PEDERSEN

små skarpe, der fulgte med kaffen.

Han var kendt for at samle på – ikke frimærker og mønter – men på skønne side 9 piger, der dekorerede vægge og skabsdøre i hans lune stue. Også her turde den gamle kontormand fra T. C. Oehlenschläger i Grindsted trutte rent i trompeten: "Jeg elsker at kigge på kvinder – men jeg begærer dem ikke."

De skrå brædder

Da en journalist få uger før hans død i november 1994 som 79-årig spurgte ind til hans helbred, var Knud Ditlev ganske klar i mælet: "Jeg går ikke og prakker folk mine sygdomme på. Så gider de jo ikke snakke med én i længden. Lad os snakke om noget sjovt."

Som en tidløs gentleman blev han set som lidt af en bohème og livsnyder med ægte passion for litteratur, musik og teatrets verden, hvor mennesker mødes og sød musik opstår. Han knyttede et årelangt og nært venskab med den kendte skuespillerinde Grethe Mogensen, der hvert år som en fast

tradition forundte ham en stor Jomfru Aalborg til hans fødselsdag.

Knud Ditlev gjorde sit for at videreføre midle respekt og kærlighed til kunst og kultur i hverdagen. Var han i et festligt lag, yndede han at recitere – belæst som han var – store litterære klassikere og gelejdede unge ind i bøgernes univers. En af de unge fra dengang, Niels Christian Steenholdt, omtaler ham på Facebooksiden "Grindsted Nostalgi" som aristokrat, festlig og meget intellektuel:

"En stout mand som elskede at konversere med os unge – til tider var det lidt svært at følge ham, når han citerede Shakespeare, Kirkegaard m.fl."

Allerede i 1931 som 16-årig debuterer Knud Ditlev som amatørskuespiller i en skolekomedie, og med dyb respekt for sin kunstneriske metier skal det blive til en livslang flirt og kærlighedshistorie med scenen og de skrå brædder.

Kirsten B. Jensen fortæller på Grindsted Nostalgi om sine oplevelser med Knud Ditlev

i 1966/67, hvor de begge er med til at spille amatørteater i Kjeld Abells skuespil *Anna Sophie Hedvig*: "Greven var min far i stykket og kaldte mig længe derefter for sin datter. Et elskeligt menneske."

Han er også med i de gode, gamle GGIF-revyer og GAS-revyerne (Grindsted Amatør Scene), hvor han får smilene frem og latteren til at runge fra det sekund, han viser sig på scenen.

Det Kongelige Teater

Grindstedets bymidte er på det tidspunkt det helt store samtaleemne i Grindsted, og diskussioner og fyndord flyger over altaner, ligusterhæk og stokroser. Jubelen vil derfor ingen ende tage, når den lille mand med sin specielle gangart trisser hen over revyescenen i sin klassiske mundering og forvirret råber sin replik – hans eneste replik – ud over en propfyldt sal: – *Hvor er bymidten?*

Eller når han sætter sig ved en bar på sit stamværtshus på revyens scene og spiller rollen som den melankolske hverdagsdan-

sker, der i tykke spirituståger og med uforlignelig mimik betror sig til forestillingens bartender. Han er en sand mester i at spille beruset med en ordentlig bøhmand på. Fuldemandskomik af Guds nåde, der får publikum til at skriges af grin og taget til at lette.

Som andre fede klicheer i teatrets univers tor den om *klovnen med tårer bag masken* nok siges at være andet og mere end blot en tom kliche, men bærer et gran af sandhed i sig.

Historien sletter sine spor, men fortællingen vil, at Knud Ditlev i de unge år sætter alt ind på at få opfyldt sine seriøse ambitioner om en fremtid på scenen som skuespiller, og i 1939 bliver han som 24-årig indkaldt for at aflægge prøve ved *Det Kongelige Teater*.

Afgangsbilletten til landets fornemste scene og kulturens højborg er indenfor rækkevidde, men i stedet skal det i fire årtier blive ildsjælen Knud Ditlev forundt at beskæftige sig med amatørteater – sit livs passion – i Grindsted.